

Morten Sternberg
sognepræst i Sydhavn Sogn
i København

FODBOLDGUDSTJENESTE i Sydhavnen

Der står ikke noget om fodbold i Bibelen. Jeg har i hvert fald ikke fundet noget. Men der står en masse om troskab, kærlighed og fællesskab.

Jeg begyndte som præst i Sydhavn sogn i december 2021, og kort tid efter begyndte min søn Erik til fodbold i BK FREM, en stolt københavnnerklub fra 1886 med masser af pokaler i skabet, men de seneste år har klubben ikke været i nærheden af de øverste rækker. I skrivende stund ligger de i bunden af 2. division med stor risiko for at rykke ned.

Foto: Thomas Heie

Fra første gang jeg satte mine fødder på FREM's græs ved klubhuset, kunne jeg mærke, at her foregik der noget helt særligt. Det var tydeligt, at det var et sted, som var en uhyre vigtig del af Sydhavnens historie. På det tidspunkt havde jeg allerede haft en del bisættelser i den lokale Frederiksholm kirke, hvor vi skulle sige farvel til halvgamle gutter, der tilbragte lige så meget tid på værtshuset som udenfor. Og for det meste skete der det samme: En håndfuld venner kom ind, satte sig på bagerste bænk, tog FREM-kasketten af, åbnede en dåsebajer og skyndte sig hurtigt ud, når jeg havde kastet jord på kisten.

Jeg havde også lagt mærke til, at når

man cyklede rundt i Sydhavnen, var det ikke FCK eller Brøndby-faner, man så i vinduerne – det var FREM's rød-blå farver. Man kan simpelthen ikke sige Sydhavnen uden at sige FREM, og da Erik og jeg første gang trådte ind på Valby Stadion for at se førsteholdet, blev det tydeligt, hvorfor det er sådan.

Det, jeg oplevede, var det samme, som jeg oplever, når vi virkelig tager os sammen i kirken. Det var følelsen af inklusion og rummelighed – og ikke bare på den måde, hvor man fromt siger, at man kan rumme alle, og så ellers lige trækker sig væk fra dem, der er lidt underlige. Nej. Jeg mener den ægte rummelighed.

På samme måde oplevede jeg, at når den rød og blåstribede trøje trækkes over hovedet, så er det fuldstændig ligegyldigt, om du er bankdirektør eller bistanndsklient. Alle de skel, som konstant trækker os fra hinanden, forsvinder som ved et trylleslag, når spillerne løber på banen til AC/DC's "Thunderstruck" – der selvfølgelig også var postludium ved fodboldgudstjenesten. Den her form for fællesskab er ikke en selvfølge – det er noget, man skal beslutte, og noget man skal blive ved at kæmpe for.

En rød-blå fest i kirken

Jeg ved godt, at folkekirken ikke altid er danmarksmester i rummelighed, og jeg ved også, at det samme gælder en del stadioner rundt om i landet. Men det er gudskelov generelt anderledes her i Sydhavnen, og det var det, jeg gerne ville fejre med en fodboldgudstjeneste: At i Sydhavnen er der fællesskaber, hvor du kan komme, som du

er, og gå som dig selv. De fællesskaber ville jeg gerne blande sammen til skøn rød-blå fest i kirken, og det lykkedes. Unge og gamle, faste kirkegængere og kirkefremmede fodboldfans, folk i slidte FREM-trøjer og folk i deres stiveste puds mødtes for at fejre Sydhavnens mangfoldighed med sang, prædiken og bøn. Alt sammen holdt sammen af Asgers fantastiske tromme! Det var simpelthen legemliggørelsen af Paulus' fantastiske ord: "Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus".

Evangeliet midt imellem fadøl og grillpølser

Så nej, der står ikke noget i Bibelen om fodbold, men da jeg sad på værtshuset efter gudstjenesten, og jeg hørte en ung fodboldfan, der normalt aldrig ville sætte sine ben i en kirke, fortælle, at han for første gang forstod, hvad velsignelsen betyder, så er der for mig ingen tvivl om, at en fodboldgudstjeneste fungerer menighedsopbyggende. Det at åbne dørene for andres fællesskab og passion gør, at de mennesker (måske for første gang) oplever, at kirken vil dem, og det får deres ører og hjerter til at åbne sig for det, som vi kirkefolk gerne vil fortælle.

Jeg kommer stadig jævnlige på stadion, og når folk råber "Hej præst!" og lige skal høre, hvordan man nu gør med dåb eller fortælle lidt om mors bisættelse, så lever evangeliet midt imellem fadøl og grillpølser. Også selvom præsten stadig ikke kan garantere en sejr. ■